

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 polegające na tym, że Izba Odwoławcza i) nie zbadała podobieństwa znaków towarowych biorąc pod uwagę ogólne wrażenie wywierane przez wcześniejszy znak towarowy oraz ii) nie uwzględniła współzależności odpowiednich czynników, zwłaszcza niewielkiego podobieństwa towarów, przy dokonywaniu oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2008 r. — SOZA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-413/08)

(2008/C 301/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Slovenský ochranný Zväz Autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA) (Bratysława, Republika Słowacka) (przedstawiciel: M. Favart, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC); oraz
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC), a w szczególności jej art. 3, w którym Komisja uznała, że członkowie CISAC⁽¹⁾ z terenu EOG uczestniczyli w uzgodnionych praktykach stanowiących naruszenie art. 81 WE i art. 53 EOG, polegających na koordynowaniu terytorialnych rozgraniczeń wzajemnych upoważnień do reprezentacji, udzielanych sobie przez członków w sposób powodujący ograniczenie licencji do terytorium krajowego każdej z organizacji zbiorowego zarządzania.

Na poparcie swych roszczeń strona skarżąca podnosi, że:

- i) rozgraniczenie zakresów terytorialnych przewidziane w umowach o wzajemnej reprezentacji nie jest skutkiem uzgodnionych praktyk, oraz
- ii) tytułem ewentualnym, jeśli rozgraniczenie zakresów terytorialnych zostałyby uznane za uzgodnioną praktykę, nie skutkuje ona ograniczeniem konkurencji w rozumieniu art. 81 WE.

W ramach swego pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd w ocenie i naruszyła art. 81 WE, jak również art. 253 WE, uznając, iż równoległe rozgraniczenie terytorialne przewidziane we wzajemnych umowach o reprezentację zawartych przez skarżącą z innymi członkami CISAC z terenu EOG jest skutkiem uzgodnionych praktyk, mimo iż w decyzji nie przedstawiono żadnych dowodów na okoliczność istnienia takich uzgodnionych praktyk.

W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi, że zarzucane jej uzgodnione praktyki dotyczące stosowania rozgraniczeń terytorialnych nie są niezgodne z prawem, gdyż dotyczą one formy konkurencji, która nie zasługuje na ochronę. Skarżąca twierdzi ponadto, że nawet gdyby uznano, że zarzucane jej uzgodnione praktyki skutkują ograniczeniem konkurencji, nie stanowią one naruszenia art. 81 ust. 1 WE, gdyż są one konieczne i proporcjonalne do ich uzasadnionego celu.

⁽¹⁾ Międzynarodowa Konfederacja Stowarzyszeń Autorów i Kompozytorów.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2008 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-426/08)

(2008/C 301/94)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: P.Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji, C (2008) 3411 z dnia 8 lipca 2008 r. notyfikowanej w dniu 11 lipca 2008 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (C) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) w zakresie w jakim dotyczy ona niektórych wydatków poniesionych przez Włochy.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja wyłączyła z finansowania wspólnotowego w ramach EFOGR cztery kategorie wydatków poniesionych przez Włochy w trakcie lat budżetowych 2001-2006. W praktyce sprawa dotyczy korekt dotyczących pewnych refundacji wywozowych za owoce, warzywa i cukier, pomocy na rzecz przetwórstwa owoców cytrusowych w latach budżetowych 2004 i 2005 na poziomie dodatkowej opłaty wyrównawczej stosowanej w odniesieniu do mleka którego rozmiar produkcji i handlu przekroczył kwoty mleczne przyznane w roku budżetowym 2002/2003 i pomocy obszarowej na uprawę roślin w latach 2004, 2005 i 2006.

Na poparcie swych żądań skarżąca powołuje się na dokładność i właściwy charakter przeprowadzonych kontroli.

Podnosi ona w praktyce argument naruszenia obowiązku uzasadnienia, zasady proporcjonalności, art. 11, 12 i 14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1392/2001 z dnia 9 lipca 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3950/92 ustanawiającego opłatę dodatkową w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽²⁾, art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽³⁾, art. 22 i 30 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92⁽⁴⁾ oraz art. 50, 51 i 30 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 187, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 160, s. 103.

⁽³⁾ Dz.U. L 209, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 327, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 141, s. 18.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — SIAE przeciwko Komisji

(Sprawa T-433/08)

(2008/C 301/95)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Società Italiana degli Autori ed Editori — SIAE (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: M. Siragusa, M. Mandel, L. Vullo, S. Valentino, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 3 i art. 4 ust. 2 decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- zarządzenie innych środków, w tym środków dochodzeniowych, które Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja zaskarżona w niniejszej sprawie jest tą samą decyzją, która jest przedmiotem postępowania w sprawie T-392/08 AEPI przeciwko Komisji.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi pięć zarzutów.

W zarzucie pierwszym skarżąca podnosi naruszenie i błędne zastosowanie art. 81 WE oraz brak przeprowadzenia dochodzenia, w zakresie w jakim Komisja stwierdza w decyzji występowanie uzgodnionej praktyki bez przedstawienia żadnego dowodu, poza samym faktem, że liczba umów o wzajemnej reprezentacji ogranicza możliwość przyznania licencji na terytorium, na którym działa inne stowarzyszenie zbiorowego zarządzania. Komisja pomija w związku z tym, że wiele stowarzyszeń